

ثلاثة الأصول وأدلتها (للحرمين
(والجمعية

**Трите основи и техните
доказательства**

Трите основи и техните доказателства

Шейх Мухаммед ет-Темими /рахимехуллах/

Трите основи и техните доказателства

Шейх Мухаммед ет-Темими /рахимехуллах/

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

Знай – Аллах да се смили над теб – че е задължително за нас да научим четири неща:

Първо: знанието, а то е познаването на Аллах, познаването на Неговия пророк и познаването на религията Ислям с доказателствата.

Второ: да се действа според него (да се прилага това знание).

Трето: призоваването към него.

Четвърто: да се проявява търпение при вредата (или трудностите) в това.

Доводът са Словата Му - Всевишен е Той: В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

﴿وَالْعَصْرَ 1 إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ 2 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ 3﴾

Кълна се в следобеда (1)

човекът е в загуба (2)

освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението. (3) (Сура ел-Аср 1 - 3).

Еш-Шафии /Всевишният Аллах да се смили над него/ казва: "Ако Аллах не бе низпослал никакъв довод на Своите творения, освен тази сура, тя щеше да им бъде достатъчна."

Ел-Бухари, рахимехуллах, казва: ГЛАВА: Знанието е преди думите и делата; а доказателството са думите на Всевишния: „...и знай, че няма друг бог освен Аллах, и моли за опрощение на своя грях..." [Мухаммед: 19], започна със знанието, преди думите и делата.

Знай - Аллах да се смили над теб, - че е задължение за всеки мюсюлманин и мюсюлманка да изучат тези три неща и да действат според тях (да ги прилагат):

Първо: Всевишният Аллах ни е създал, дал ни е препитание и не ни е оставил без надзор, а е изпратил към нас пратеник, който му се подчини, ще влезе в Дженнета, а който не му се подчини, ще влезе в Огъня.

Доводът са Словата Му - Всевишен е Той:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۖ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۖ﴾ 16

"Изпратихме ви Пратеник свидетел за вас, както изпратихме при Фараона пратеник.

Но възпротиви се Фараонът на пратеника, и затова силно го сграбчихме." (Ел-Музземмил: 15 - 16).

Второ: че Аллах не е доволен да се съдружава с Него каквото и да било в обожествяването, нито приближено меляике нито изпратен пророк. Доказателството е Словото на Всевишния:

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (18)

"Джамиите са само за Аллах и затова не зовете никой друг заедно с Аллах!" (Ел-Джинн: 18).

Трето: Този, който се подчинява на Пратеника и обожествява единствено Аллах, не му е позволено да бъде в съюз с онзи, който враждува с Аллах и Неговия пратеник, дори и да е най-близкият му роднина.

Доводът са Словата му - Всевишен е Той:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (22)

"Не ще намериш хора, които вярват в Аллах и в Сетния ден, да обичат противящите се на Аллах и на Неговия Пратеник, дори да са бащите или синовете им, или братята, или роднините им. На тези Той вложи вярата в сърцата им и ги подкрепи с дух от Себе си. И ще ги въведе в Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Те са

привържениците на Аллах. А привържениците на Аллах са сполучилите."

(Ел-Муджаделе: 22).

Знай – Аллах да те напъти към подчинение Нему –: че правоверието – религията на Ибрахим (Авраам) – е да служиш с искреност единствено на Аллах. Това е заповядал Аллах на всички хора и заради него ги е сътворил, както казва Всевишният Аллах:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ 56}

"Аз сътворих джиновете и хората единствено, за да Ми служат." (Ез-Зарийят: 56), Значението на „да ми служат" е: единствено Мен да обожествяват.

Най-великото нещо, което Аллах заповядва, е единобожието, а то е: да се обожествява с богослужения единствено Аллах.

А най-великата забрана е: съдружаването - ширк, то е: да се отправя дуа /молба, призив/ към друг заедно с Него.

Доводът са Словата Му - Всевишен е Той:

{وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...}

"И служете единствено на Аллах, и нищо не съдружавайте с Него!" (Ен-Ниса: 36).

И ако ти бъде казано: Кои са трите основи, които човек трябва да познава?

Ти кажи: Познанието на раба за своя Господ, своята религия и своя Пророк Мухаммед, Аллах да го благослови и с мир да го дари.

[Първата основа]

Когато ти се каже: „Кой е твоят Господ?“

Ти кажи: Моят Господ е Аллах, който ме създаде и създаде всички творения чрез Своята благодат, Той е моят обожествяван Бог, аз нямам друг Бог, на когото да служа, освен Него. А доказателството е Словото на Всевишния:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 2﴾

"Слава на Аллах, Господа на световите," (Ел-Фатиха: 2). И всичко освен Аллах е свят, а аз съм един от този свят.

И ако ти бъде казано: „От къде узна за своя Господ?“

Кажи: от Неговите знамения и творения.

От Неговите знамения е: нощта, и денят, и слънцето, и луната.

И от Неговите творения са: седемте небеса и всичко по тях, седемте земи и всичко по тях, и това, което е между тях.

Доводът са Словата му - Всевишен е Той:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ 37﴾

"И от Неговите знамения са нощта и денят, слънцето и луната. Не се покланяйте нито на слънцето, нито на луната, а се покланяйте на Аллах, Който ги сътвори, ако наистина на Него служите!" (Фуссилет: 37).

И Словата на Всевишния Аллах:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمُوتَ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ 54﴾

"Наистина, вашият Господ е Аллах, Който сътвори небесата и земята за шест дена, после се въздигна [Безподобен] Той на Трона. Покрива Той с нощта деня, който я следва безспир. И слънцето, и луната, и звездите са покорни на Неговата повеля... Несъмнено, Той твори и повелява. Благословен е Аллах, Повелителят на световите!" (Ел-Еараф: 54).

А Господът е обожествяваният. доводът са Словата Му - Всевишен е Той:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ 21 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ 22﴾

"О, хора! Покланяйте се на вашия Господ, Който е сътворил вас и онези преди вас, за да се побоите!"

"...от Онзи, Който стори за вас от земята постеля и от небето - свод, и изсипва вода от небето, и чрез нея вади плодовете - препитание

за вас! И като знаете това, не сторвайте подобия на Аллах!" (Ел-Бакара: 21 - 22).

Ибн Кесир /Всевишният Аллах да се смили над него/ казва: Сътворяващият тези неща, само Той е достойният за богослужение.

А видовете богослужения, които Аллах е повелил, са: ислям, иман и ихсан; и от тях са: дуа, страх, надежда, упование, стремеж, боязън, смирение, страхопочитание, покаяние, търсене на подкрепа, търсене на закрила, търсене на помощ, коленето, даването на обет и други подобни от видовете богослужения, които Аллах е повелил – всички те са единствено за Аллах – Всевишния. Доказателството са Словата Му – Пречист е Той:

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (18)

"Джамиите са само за Аллах и затова не зовете никой друг заедно с Аллах!" (Ел-Джинн: 18).

А който отдаде нещо от тях (богослуженията) на друг освен на Аллах, то той е езичник и неверник. Доказателството са Словата на Всевишния:

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (117)

"А който призовава друг бог заедно с Аллах без довод за това, равносметката му е при

неговия Господ. Неверниците не ще сполучат." (Ел-Му'минун: 117).

В хадис се споменава:

"الدُّعَاءُ مُحُّ الْعِبَادَةِ".

„Дуата е същината на ибадета".

Доводът са Словата му - Всевишен е Той:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (60)

"И рече вашият Господ: "Зовете Ме, и Аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще влязат в Ада унизени!" (Гафир: 60).

Доводът за страха са Словата на Всевишния Аллах:

﴿...فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾

"Но не се страхувайте от тях, а се страхувайте от Мен, ако сте вярващи!" (Аали Имран: 175).

Доводът за надеждата са Словата на Всевишния Аллах:

﴿...فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

"Този, който копнее за срещата със своя Господ, нека да върши праведни дела и да не съдружава в богослужението си нищо с неговия Господ! (Ел-Кехф: 110).

Доводът за уповането са Словата на Всевишния Аллах:

﴿...وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾

"Единствено на Аллах се уповавайте, ако сте вярващи!" (Ел-Маиде: 23), И Словата Му:

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾

"И който се уповава на Аллах, Той му е достатъчен." (Ет-Таляк: 3).

Доводът за копнежа, страха и смирението са Словата на Всевишния Аллах:

﴿...إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْـِرُّونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خُشْعِينَ﴾

"И те се надпреварваха в добрините, и Ни зовяха с копнеж и страх. И бяха смирени пред Нас." (Ел-Енбия: 90).

Доводът за страхопочитанието са Словата му - Всевишен е Той:

﴿...فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ...﴾

"Не се плашете от тях, а се плашете от Мен!" (Ел-Маиде: 3).

Доводът за покаянието са Словата на Всевишния Аллах:

﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ...﴾

"И се обърнете към своя Господ с разкаяние, и Му се покорете..." (Ез-Зумер: 54).

А доводът за зова за подкрепа са Словата на Всевишния Аллах:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ5﴾

"Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем." (Ел-Фатиха: 5), В хадис се споменава:

"إِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ".

„...,когато търсиш помощ, търси я от Аллах.“

Доводът за търсенето на закрила/убежище са Словата на Всевишния Аллах:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ 1﴾

"Кажи: "Търся убежище при Господа на зората..." (Сура Ел-Фелек: 1), и

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ 1﴾

"Кажи: "Търся убежище при Господа на хората,..." (Сура Ен-Нас: 1).

Доводът за зова за помощ са Словата на Всевишния Аллах:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ...﴾

"Когато призовахте вашия Господ за помощ, Той ви откликна..." (Ел-Енфал: 9).

Доводът за коленето/жертвоприношението са Словата на Всевишния Аллах:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 162 لَا شَرِيكَ لَهُ...﴾

"Кажи: "Наистина, моята молитва намаз и моето жертвоприношение [или поклонение], и моят живот, и моята смърт са посветени на Аллах, Господът на световите.

Няма Той съдружник..." (Ел-Ен'аам: 162 - 163) А от Сунната:

"لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ."

„Аллах прокле онзи, който заколи за друг, освен за Аллах".

Доводът за обета са Словата на Всевишния Аллах:

﴿يُوفُونَ بِالْأَنذَرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا 71﴾

"Те изпълняват обета и се страхуват от Деня, злото на който се разпростира." (Ел-Инсан: 7).

[Втората основа].

Познаване на религията ислям с доказателствата, а то е: отдаване на Аллах чрез единобожие /монотеизъм/, подчинение на Него чрез покорство и несъпричастност към съдружаването /езичеството или политеизма/ и извършващите го.

То (отдаането) се дели на три степени: ислям, иман и ихсан.

Всяка степен има свои основи.

Основите на исляма са пет: засвидетелстването, че няма друг [истински] бог освен Аллах, и че Мухаммед е Пратеник на Аллах; изпълнението на намаза; даването на зекята; говеенето през Рамадан и извършването на хадж при Дома на Аллах Ел-Харам.

Доводът за свидетелството са Словата на Всевишния Аллах:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ 18﴾

"Аллах свидетелства, че няма друг [истински] бог, освен Него. И меляикетата, и

притежаващите знанието свидетелстват същото. Той отстоява справедливостта. Няма друг [истински] бог, освен Него, Всемогъщия, Премъдрия." (Аали Имран: 18).

Значението му е: никой няма правото да бъде обожествяван освен Аллах.

„Ля иляхе": отхвърляне на всичко, което се обожествява вместо Аллах.

„иллеллах / освен Аллах", потвърждавайки, че единствено Аллах заслужава да бъде обожествяван.

Няма Той съдружник в божествеността Си, както и във властта Си.

Тълкуването му, което го пояснява, са Словата на Всевишния Аллах:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ 26 إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي..﴾

"Ибрахим каза на своя баща и на своя народ: "Аз отхвърлям това, на което служите,

аз се покланям само на Онзи, Който ме е създал.." (Сура Ез-Зухруф:26-27), И Словата на Всевишния Аллах:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ 64﴾

"Кажи: "О, хора на Писанието, елате към едно общо слово между нас и вас - да не служим на друг освен на Аллах и да не Го съдружаваме с нищо, и едни от нас да не приемат други за

господари, освен Аллах!" А отвърнат ли се, кажете: "Засвидетелствайте, че сме мюсюлмани!" (Аали Имран: 64).

А доказателството за засвидетелстването, че Мухаммед е пратеник на Аллах, са Словата на Всевишния:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ 128﴾

"Дойде вече Пратеник при вас измежду вас самите. Тежко е за него вашето затруднение, загрижен е за вас, към вярващите е състрадателен, милосърден." (Ет-Теубе: 128).

Значението на засвидетелстването, че Мухаммед е Пратеник на Аллах е: да му се подчиняваме в това, което повелява, да му вярваме в това, което съобщава, да страним от това, което забранява и предупреждава и да служим на Аллах само така, както той е служил.

Доводът за молитвата (саят), милостинята (зекят) и тълкуванието на единобожието са Словата на Всевишния Аллах:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ 5﴾

"И бе им повелено да се прекланят единствено пред Аллах, предани Нему в религията, правоверни, и да изпълняват молитвата намаз, и да дават милостинята зекят. Това е правдивата религия." (Ел-Беййинех: 5).

Доводът за говеенето са Словата на Всевишния Аллах:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾
(تَنْفُونَ 183)

"О вие, които повярвахте! На вас ви бе предписано говеенето, както бе предписано и за онези преди вас, може би ще се побоите." (Ел-Бакара: 183).

Доводът за хаджа са Словата на Всевишния Аллах:

﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنۢ أَسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنۢ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ﴾
(الْعَلَمِينَ 97)

"И дълг на хората към Аллах е поклонението хадж при Дома за онзи, който може да отиде, а който откаже Аллах не се нуждае от световете." (Аали Имран: 97).

Втората степен: Вярата: тя е седемдесет и няколко степени, най-превъзходната от тях са думите „ля иляхе илляллах“, а най-ниската от тях е да се премахне пречка от пътя, и срамежливостта е степен от вярата.

Основите ѝ са шест: да вярваш в Аллах, меляйкетата Му, писанията Му, пратениците Му, Съдния ден, и да вярваш в съдбата с доброто и лошото в нея.

Доводът за тези шест основи са Словата на Всевишния Аллах:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

"Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е у онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и в ангелите, и в Писанието, и в пророците..." (Ел-Бакара: 177).

Доводът за съдбата са Словата на Всевишния Аллах:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ 49﴾

"Наистина, Ние сътворихме всяко нещо съгласно предопределението/с мяра." (Ел-Камер: 49).

Третата степен: Ихсан – той има една основа – да служиш на Аллах все едно Го виждаш, и ако ти не Го виждаш, Той те вижда.

Доводът са Словата му - Всевишен е Той:

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ 128﴾

"Наистина, Аллах е с богобоязливите и с благодетелните." (Ен-Нехл: 128).

И Словата на Всевишния Аллах:

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ 217 الَّذِي يَرْفَعُ حِينَ تَقُومُ 218 وَتَقْلُبُ فِي السُّجُودِ 219﴾

"И се уповавай на Всемогъщия, Милосърдния,
който те вижда, като се изправяш [нощем за молитва сам],

и [вижда] твоите движения сред покланящите се в суждуд." (Еш-Шуара: 217 - 219).

И Словата на Всевишния Аллах:

﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ...﴾

"С каквото и да се заемеш, и да четеш за него от Корана, и каквато и работа да вършите, над вас Ние сме свидетели, още щом навлезете в него..." (Юнус: 61). Айетът.

Доказателството от Сунната е: известният хадис на Джибрил, от Омар /радийеллаху анху/, който казва:

"بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ، شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يَرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَسَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ!

„Един ден, докато седяхме при Пратеника на Аллах ﷺ, пред нас се появи мъж със сияйно бели дрехи и сияйно черна коса. По него не личеше следа от пътуване и никой от нас не го познаваше. Той седна пред Пророка ﷺ, опря коленете си до коленете му, сложи дланите на бедрата си и каза: „О, Мухаммед!“

أَخْبَرَنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟

Разкажи ми за исляма?

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ: أَنْ تَشْهَدَ أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، قَالَ: صَدَقْتَ - فَعَجِبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ -.

Пратеника на Аллах ﷺ отговори: „Ислямът е да засвидетелстваш, че няма друг [истински] бог освен Аллах, и че Мухаммед е Пратеника на Аллах ﷺ; да изпълняваш молитвата намаз; да даваш милостинята зекят; да говееш през Рамадан и да извършиш поклонението хадж, ако ти е по възможностите". [Човекът] каза: „Ти каза истината!" – и ние се учудихме от него: пита го и го потвърждава –.

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟

Каза: „Извести ме за вярата!"

قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، قَالَ: صَدَقْتَ.

Отговори: „Да вярваш в Аллах, меляйкетата Му, писанията Му, пратениците Му, Съдния ден и да вярваш в съдбата с доброто и лошото в нея", а той каза: „Ти каза истината!"

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟

Каза: „Извести ме за ихсан /добротворство/?"

قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ.

Отговори: "Да служиш на Аллах все едно Го виждаш, и ако ти не Го виждаш, Той те вижда."

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟

Каза: "Извести ме за Часа?"

قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ.

Отговори: „Питаният не знае повече от питащия."

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟

Каза: „Извести ме за признаците му?"

قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُقَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِغَاءَ الشَّاءِ، يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ.

Отговори: „Робинята да роди своята господарка, и да видиш босите, голите, бедни овчари да се надпреварват във високото строителство."

قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عُمَرُ! أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ، أَتَأْكُمُ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ".

(Омер) разказва: „След това той си тръгна, а аз останах дълго. После [Пророка ﷺ] ми каза: „О, Омар! Знаеш ли кой беше питащият?". Казах: „Аллах и Неговият Пратеник знаят най-добре". Каза: „Това е Джибрил, дойде да ви научи на религията ви"."

[Третата основа]

Познаването на вашия Пророк Мухаммед: той е Мухаммед, син на Абдуллах, син на Абдулмутталиб, син на Хашим, а Хашим е от Курайш, а Курайш са от арабите, от потомците на Исмаил, син на Ибрахим – любимецът /нека най-хубавият мир и благослов да бъдат над него и над нашия Пророк/.

Неговата възраст е била шейсет и три години: от тях първите четиридесет са преди пратеничеството му, а другите двадесет и три са като пратеник и пророк.

Бил е призван за пророк с „Чети!", и е бил изпратен като пратеник с „Ел-Муддессир", а градът му (родния) е Мекка.

Аллах го е изпратил, за да предупреждава за многобожието и да призовава към единобожието; а доказателството е словото на Всевишния:

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ ۚ ۱ قُمْ فَأَنْذِرْ ۚ ۲ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۚ ۳ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۚ ۴ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۚ ۵ وَلَا تَمْنُنْ ۚ ۶ تَسْتَكْثِرُ ۚ ۶ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۚ ۷﴾

"О, ти, който се обвиваш [в своите одежди]!

Стани и предупреждавай!

И твоя Господ възвеличавай!

И дрехите си почиствай!

И скверността отбягвай!

И давайки, не се стреми да получиш вповече!

Ив името на своя Господ бъди търпелив! (Ел-Муддессир: 1 - 7).

Значението е:

﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾:

(Стани и предупреждавай): Да предупреждава срещу съдружаването и призовава към единобожие.

﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾

(И твоя Господ възвеличавай!)

Тоест: възвеличавай Го, като обожествяваш единствено Него чрез монотеизъм.

﴿وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾

(И дрехите си почиствай!)

Тоест: пречиствай делата си от съдружаването.

﴿وَالرَّجَزَ فَأَهْجُرَ﴾

(И скверността отбягвай!)

Скверността: идолите. А отбягването им: изоставянето им, и отричането от тях и от техните поклонници.

В продължение на десет години призовавал към единобожието, а след това бил възнесен до небесата и му били предписани петте намаза. В Мекка отслужвал молитвата- саля три години, след което му било заповядано да се пресели към Медина.

Преселението е: преселване от земя на съдружаването към земя на исляма.

Преселението е дълг за тази общност от страната на езичеството към страната на исляма, и то е валидно до настъпването на Часа.

Доводът са Словата Му - Всевишен е Той:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْآلَمِينَ أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ أَرْضًا مَّسْكِينًا وَشِعْرُهُ فَأُولَٰئِكَ مَوْلَاهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا 97 إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا 98﴾

"Когато ангелите приберат душите на угнетилите себе си, ще им рекат: "В какво положение бяхте?" Ще рекат: "Бяхме безсилни на земята." Ще рекат: "Не беше ли просторна

земята на Аллах, та да се преселите из нея?" На тези мястото им е Адът - и колко лоша участ е той,

освен за слабите от мъжете, жените и децата, които са немощни и не намират път." (Ен-Ниса: 97-98).

И Словата на Всевишния Аллах:

(لُعِبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِنِّي فَأَعْبُدُونَ 56)

"О, Мои вярващи раби, обширна е земята Ми, затова където и да сте, единствено на Мен служете!" (Ел-Анкебут: 56).

Бегауи /Аллах да се смили над него/ е казал: "Причина за низпославането на този аят е: относно мюсюлманите в Мекка, които не се преселили, Аллах ги призовал с името на вярата."

Доводът за преселението- хиджра от Сунната са думите му:

"لَا تَنْقُطُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَنْقُطَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقُطَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا".

„Преселението (заради вярата) няма да изчезне, докато не изчезне покаянието, а покаянието няма да изчезне, докато слънцето не изгрее от запад."

След като се установил в Медина, му били заповядани останалите божествени закони на исляма: зекятът, говеенето, хаджът, езанът, свещената война, повеляването на

одобряването и възбраняването на порицаването. И така прекарал десет години.

Той ﷺ се поминал, а религията му се запазила. Това е неговата религия: няма добро, към което да не е подтикнал общността, нито зло, от което да не я е предупредил.

Доброто, към което той я подтиква е: единобожието и всичко, което Аллах обича и одобрява.

А злото, за което я е предупредил е: съдружаването - ширк, и всичко, което Аллах ненавижда и отхвърля.

Аллах го е изпратил към всички хора и е задължил джиновете и хората да му се подчиняват. А доказателството е Словото на Всевишния Аллах:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾

"Кажи: "О, хора! Аз съм Пратеника на Аллах при всички вас..." (Ел-Еараф: 158).

Аллах завърши чрез него религията; а доводът са Словата му – Всевишен е Той:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"Днес Аз изградих за вас вашата религия и изпълних Своята милост към вас, и одобрих Исляма за ваша религия." (Ел-Маиде: 3).

Доводът за смъртта му са Словата на Всевишния Аллах:

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ 30 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ 31﴾

"И ти ще умреш [о, Мухаммед], и те ще умрат. После в Деня Къямет ще спорите един с друг пред вашия Господ." (Ез-Зумер: 30-31).

И хората, когато умрат, ще бъдат възродени. Доводът са Словата му - Всевишен е Той:

﴿مِنْهَا خَلَقْنَكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ 55

"От нея [земята] ви сътворихме и в нея ви връщаме, и оттам ще ви извадим още веднъж." (Та-ха: 55), И Словата на Всевишния Аллах:

﴿وَاللَّهُ أَنْتَبِئُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَأًا 17 ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا 18﴾

"И Аллах ви създаде [от пръст] от земята да израснете.

После ще ви върне в нея и отново ще ви извади [в Съдния ден]." (Нух: 17-18).

След съживяването хората ще биват подлагани на равностетка и ще получават въздаяние за делата си, Всевишният Аллах казва:

﴿...لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾

"..., за да въздаде на злосторниците за деянията им и за да въздаде на благодетелните с Най-прекрасното..." (Ен-Неджм: 31).

А който отрече възраждането след смъртта, той е неверник; и доказателството за това е Словото на Всевишния:

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ 7﴾

"Неверниците твърдят, че не ще бъдат съживени след смъртта. Кажи: "Не, кълна се в моя Господ, ще бъдете съживени, после ще бъдете известени за вашите дела. За Аллах това е лесно." (Ет-Тегабун: 7).

Аллах е изпратил всички пратеници като благовестители и предупредители. Доказателството са Словата на Всевишния Аллах:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...﴾

"...пратеници-благовестители и предупредители, за да нямат хората довод пред Аллах подир пратениците." (Ен-Ниса: 165).

Първият от тях е Нух (Ной), мир нему.

А последният от тях е Мухаммед ﷺ, той е и последният от пророците, след него няма друг пророк. Доказателството е Словото на Всевишния:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

"Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците..." (Ел-Ехзаб: 40).

Доводът, че първият от тях е Нух, са Словата Му - Всевишен е Той:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

"Ние ти дадохме откровение, както дадохме на Нух и на пророците след него,..." (Ен-Ниса: 163).

До всяка общност Аллах е изпратил пратеник – от Нух до Мухаммед – който да им повелява да служат единствено на Аллах и да ги възпира от служене на сатаните. Доказателството са словата на Всевишния:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ...﴾

"И при всяка общност изпратихме пратеник: "Служете на Аллах и странете от сатаните!" (Ен-Нехл: 36).

Аллах е сторил задължително за всички раби: отхвърлянето на тагут (тагут- всяко нещо, което бива обожествявано вместо Аллах, или му е служено по някакъв начин вместо Аллах, или сатаните) и вярата в Аллах.

Ибн ел-Каййим /Всевишният Аллах да се смили над него/ казва: Значението на Тагут: всичко, с което рабът прекраща границите си (определени от неговия Господ) – било то обект на поклонение, следване или подчинение."

Тагутите са много а техните предводители са пет: Иблис – Аллах да го прокълне; онзи, на когото му се служи с негово съгласие; онзи, който призовава хората към служене на самия себе си; онзи, който твърди, че знае нещо от неведомото; и онзи, който отсъжда с друго, освен с низпосланото от Аллах.

Доводът са Словата Му - Всевишен е Той:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطُّغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ

أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (256)

"Няма принуждение в религията. Отличи се вече истината от заблудата. Който отхвърли сатаните и повярва в Аллах, той се обвързва с най-здравата връзка, която не се къса. Аллах е всечуващ, всезнаещ." (Ел-Бакара: 256), Това е значението на „Ля иляхе иллеллах / Няма друг бог освен Аллах". В хадис:

"رَأْسُ الْأَمْرِ: الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ: الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ."
„Основата на религията е ислямът, нейният стълб е намазът, а нейният връх е борбата по пътя на Аллах.“

И Аллах знае най-добре!

Index

Трите основи и техните доказателства	2
Трите основи и техните доказателства	2
[Първата основа]	6
[Втората основа]	12
[Третата основа]	19

bg36v2.0 - 03/09/2026